దుత్తలో చెందమామ

గోపిని కరుణాకర్

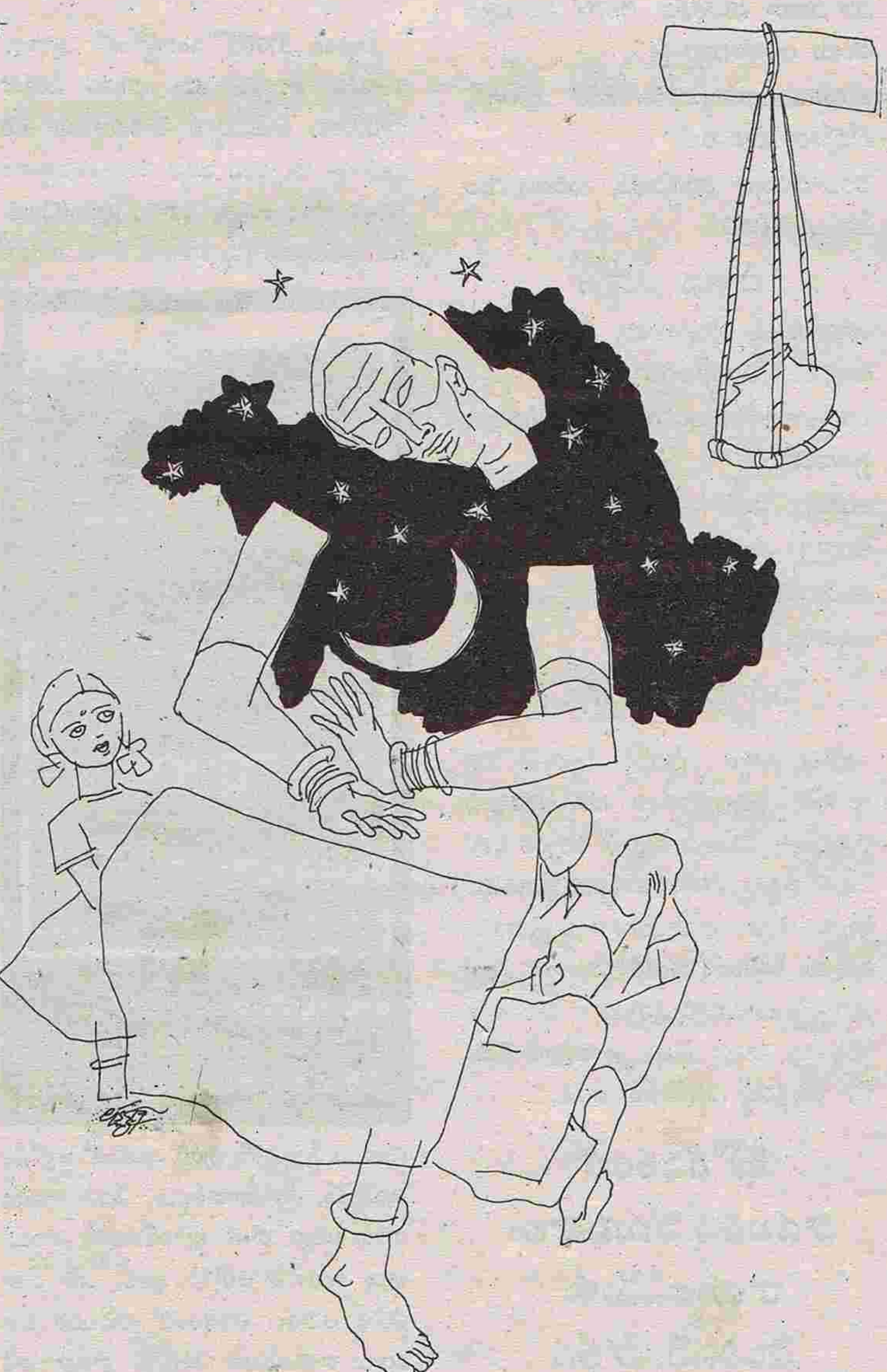

పుట్టిమింద దుత్తలోనుంచి చెందమామను తీసి ఆకాశానికి తగిలించింది మా గుడ్డెవ్వ! ఎన్నెల వాన జోరోమని కురస్తావుండాది.

పాలకొండమింద పసిడి ఎన్నెల! బండ రాళ్ళ మింద తడి ఎన్నెల! కొత్త చెరువు అలల మింద మిలమిలా ఎండి ఎన్నెల! పచ్చని పచ్చిక మింద పండు ఎన్నెల! చింత చెట్లమింద చిగురు పచ్చని ఎన్నెల! తెల్లకొంగ రెక్కలమింద పాల ఎన్నెల! ఊరంతా ఆకాశానికి ఏసిన ఎన్నెల వుయ్యాల్లో ఊయల ఊగతావుండాది. ఈ రాత్తిరికి యట్లయినా సరే చెందమామను దొంగలించాలి. తెల్లవారు జామున్నే లేసి చెందమామను తీసి పుట్టిమింద దుత్తలో పెడతింది. అప్పుడు తీసి గుడ్డెవ్వకు తెలీకుండా ఎక్కడైనా దాసిపెట్టేస్తాము. అప్పుడు ఏం చేస్తిందో చూడల్ల గుడ్డిలంజ! లేకపోతే రోజూ ఇస్తా ఇస్తానని మోసం చేస్తిందా! ఎండకాలంలో ఒగ సాయంతరంపూట రెండు సదుమల వానపడింది. ఆ రాత్తిరి మా సంకేసరి చెట్టు చుక్కల్ని పూసింది. అందే కొమ్మను పట్టుకోని వూపినాము. చుక్కలు సలసలా రాలినాయి. చుక్కల్ని వొడినిండా ఏరుకోని గుడ్డెవ్వ దెగ్గిరికి పరిగెత్తుకొంటాపొయినాము.

"అవా అవా ఏమిట్ని ఏరుకోని వచ్చినానో సూడు?" అని చూపించినాము.

మా పీరుగోడు వళ్ళోకి తలపెట్టి "ఓయమ్మో! ఎన్ని చుక్కలో!" అంటా రెండు చేతుల్లోకి చెంపల్ని తీసుకోని ఇచ్చిత్తరకపొయినాడు.

"నాకు చూపించువా...నాకు చూపించువా!" అని నిక్కినిక్కి చూస్తా చేతిని పెరికింది వసంత. ఆయమ్మి అట్లా పెరికే గుందికే వొడి జారిపూడిసి నెత్తి మిందనుంచి చుక్కలు రాలిపొయినాయి.

గౌను మింద, తల మింద కొన్ని అంటక పొయినాయి. చుక్కలగౌను, చుక్కల పూలు పెట్టుకున్నట్టు ధగధగా మెరిసిపోతా వుండాది మా వసంత.

"అవా సుడా! నా గౌను మింద ఎన్ని చుక్కలుండాయో!" అంటా సలసలా పూలు రాలినట్టు నగతా చూపించింది.

"అవి చుక్కలు గావు మినగర బూసులు" అనింది గుడ్డెవ్వ.

"మినగర బూసులా! అంటే ఏందినా?" అని అడిగినాము.

"చెప్పతా ఇట్టొచ్చి కుచ్చోండి" అని చెప్పింది. మేము ఆ యవ్వకల్లా ఎగమల్లుకోని కుచ్చున్నాం. మినగర బూసుల్ని ఎగరజల్లేసినాము. ఆయవ్వ ఆరేసిన సీరమింద పడి మిలమిలా మెరస్తా వుండాయి.

"చెందమామ ఆకాశానికి రాసుకోని, రాసుకోని సుంకు (పాలకంకి గింజపట్టినపుడు రాలిపోయే పొట్టు) రాలితింది. ఆ సుంకే ఈ మినగర బూసులు. ఒగసారి జీనిబాయి గువ్వలు (బంగారు పిచ్చుకలు) దేవలోకానికి పొయ్యి దేవుడ్ని ఏడుకొనినాయంట! ఏమనా?"

"దేవరా దేవరా! నరులు రాత్తిరి పూట దీపాలు ఎలిగించుకొంటారు. నాగుసాములు మణుల్ని ఎలిగించుకొంటాయి. గుడ్లగూబలకు కండ్లే దీపాలు. మా గూళ్ళనిండా సీకటే, మేము ఏమిటితో దీపాలు ఎలిగించుకోవల? పిల్లా పాపలుండారు మా గతి ఏం కావల్లా?ని దేవుడ్ని అడిగినాయి."

అని అట్లా దీనంగా అడిగేసరికి దేవునికి కనికరం కలిగింది.

"రాత్తిరిపూట చెందమామ ఆకాశానికి రాసుకోని రాసుకోని సుంకురాలితింది. ఆ సుంకును తెచ్చి మీ గూళ్ళకు కరిపించుకోండి. అవే మీకు దీపాలు. అని చెప్పినాడంట దేవుడు."

"అప్పట్నుంచి జీనిబాయి గువ్వలు గూట్లో మెత్తని బంక మన్ను పెట్టుకోని, ఆ బంకమన్నుకు ఈ మినగర బూసుల్ని కరిపించుకొంటాయి. మినగర బూసులు జీనిబాయి గువ్వల గూట్లో దీపాలు" అని చెప్పింది గుడ్డెవ్వ.

నాకు అన్యాయనిపించింది. సుంకే ఇంత ఎలతర్ని ఇస్తే, ఇంగ చెందమామ ఎంత ఎలతర్ని ఇస్తిందో! చెందమామను తుంచుకోని జీనిబాయిల గూట్లో పెట్టుకుంటే ఎంత బాగుంటుందోగదా? ఒగరోజు గుడ్డెవ్వ వొడిలో సొనుకోని, ఆకాశంలో వుండే చెందమామను చూపించి "అవా నాకు చెందమామ కావల్ల తీసిస్తావా?" అని అడిగినాము.

"పొద్దున్నే ఇస్తాలే" అనింది.

"నాకు ఇప్పడే కావల్ల తీసీమే" అని ఏడుపు మొగం పెట్టి, కొంగులాగేసి రొమ్ముల మింద కొడతా ముదిగారం పడినాము. అట్లా కొంగు లాగేసి రొమ్ముల మింద కొట్టడమంటే నాకు బలే కుశాల! ఒగరోజు రొమ్ములు పట్టుకోని

"మ్మేయ్! నీ దెగ్గిర పాలు తాగతాము" అన్నేను.

"పాలుగాదు సొదుపోస్తాను తాగు నాబట్టా! నీ కండ్లల్లో పట్టదు పట్టదు పచ్చకొవ్వు పట్టుండాది. పెద్ద తాత నోట్లోనుంచి వూడిపడినట్టుండావు" అని తగిలీ తగలకుండా రెండు దెబ్బలేసింది ముదిగారంగా!

"ఇప్పుడు తీసిస్తే లోకమంతా సీకటైపోదా! పొద్దన్నే తీసి ఇస్తాను" అనింది.

పొద్దున్నే లేసి ఆయవ్వ దెగ్గిరికి పొయినాము చెందమామను తీసిపెట్టినావని అడిగినాము.

"తీసి అద్దో ఆ పుట్టిమింద దుత్తలో ఎత్తి పెట్టుండాను. ఇప్పుడు తీసిస్తే కరిగి పూడిస్తింది. రాత్తిరికి ఇస్తాను" అనింది. మల్లా పొద్దుపోతానే ఆయవ్వ దెగ్గిరికి పొయినాము.

పుట్టిమింద వుండే దుత్తను దించింది. చెందమామను రెండు చేతుల్లోకి తీసుకోని గుప్పెట మూసింది. నేను చేతల్ని ముందుకు సాపినాము. నా చేతుల్లో పెట్టినట్టే పెట్టి ఆకాశంలోకి ఇసిరేసి అద్దో చెందమామ అనింది.

నాకు బలే కోపం వచ్చింది. దుక్కం గూడా వచ్చింది. జుట్టు పట్టుకోని వంగబెట్టి

"గుడ్డిలంజా! నాకు ఇవ్వకుండా ఇసిరేస్తావా?" అని నాలుగు గుద్దులు గుద్దినాను. ఆయవ్వ బొక్కినోరు తెరిసి కిలకిలా నగతా "రేపు రాత్తిరికి ఇస్తాలే" అనింది. మరుసటి రోజు రాత్తిరి పోతే మల్లా ఆకాశంలోకి ఎగరేసి రేపురాత్తిరికి ఇస్తాలే అనింది. ఇట్లా పెతి రాత్తిరి ఏదో ఒకటి చెప్పి మోసం చేస్తావుండాది. అనుద్దెన కొన్ని రోజులు చెందమామను ఎక్కడ్నో దాసిపెట్టేసింది.

ఈ పొద్దుమల్లా తీసి ఆకాశానికి తగిలించింది.

'ఈ పొద్దు ఎట్లయినాసరే చెందమామను దొంగలించాలి. జీనిబాయిలగూడు తెచ్చి సుంకేసర చెట్టుకు కట్టినాను. ఆ గూట్లో చెందమామను పెట్టుకోని రోజూ నేను, పీరుగోడు, వసంతా ఆట్లాడుకొంటాం. మొనుసులో అనుకొంటా నీలగిరి తైలం చెట్టుకాడికి యలబారినాను

** *** **

గుడ్డెవ్వంటే మాకు ఎంతో ఇష్టం. మేమంటే ఆమెకు పాణం. గుడ్డెవ్వ మాకు ఎన్నో కతలు చెపితింది. తినేదానికి ఏమైనా పెడితింది. మాచేత రకరకాల ఆటలు ఆడిస్తింది. ఆడ పిలకాయలకైతే ముగ్గులేయడం, పూలు మాలకట్టడం, రకరకాల జడలు ఏయడం నేర్పిస్తింది.

గుడ్డెవ్వ కత చెప్పతా చెప్పతా ముల్లు కట్టితో మొండాల్ని (మేఘాల్ని) పొడిసి వాన కురిపిస్తింది. ఒక్కోసారి మండే ఎండలు కాస్తాయి. సముద్రాలు పొంగతాయి. చెట్లు చిగిరించి, పూలు పూస్తాయి.

మాయలు పకీరు ఒగ అడుగేసి ఏడు సముద్రాల్ని దాటేస్తాడు. ఒగరోజు ఏడు సముద్రాల్ని తలలో రాలిపోయిన ఎంటికకు కట్టుకోని ఈడ్చుకోనివచ్చి నంకబాయిలో వదిలినాడని చెప్పింది. నేను తొలితా నమ్మలేదు. పచ్చనాకు సాచ్చిగా చెప్పతా వుండాను. ఇంగా కావల్లంటే నీళ్ళు నోట్లో పోసుకోని చూడని కొన్ని తాపింది. 'యాక్ థూ' అని వూంచేసి "నువ్వు చెప్పింది నిజమే ఉప్పగా వుండాయి" అన్నాను మూతి చిట్లపరించి. మాయవ్వ చేత్తో ముదిగారంగా తలను చెరిపేసి "నా పెద్ద మనవడు నొట్టి ఎర్రోడు" అని ముద్దుపెట్టుకునింది. నేను నమ్మినానుగాని మా తమ్ముడు, చెల్లెలు నమ్మలేదు. వాళ్ళ దగ్గర మా గుడ్డెవ్వ పప్పులు వుడకలేదు.

రాచ్చసులైతే అంగు అంగుమంటా అరస్తావచ్చి మా గుడ్డెవ్వ చేతిలో వూత కట్టెను చూసి పరిగెత్తుకుంటా వచ్చిన దావనే పారిపోతారు. దేవతలు మా గుడ్డెవ్వను దేవలోకానికి పిలసకపొయ్యి, దేవునితోపాటు సమానమైన కుర్చీఏసి కుచ్చోబెడతారు. మాయవ్వ చేత కతలు చెప్పించుకొంటారు. మాయవ్వ కత చెప్పతావుంటే పచ్చులు, పసువులు గూడా నోళ్ళు మరిసి తలవూపతా కత ఇంటాయి.

ఎండితో తాపడం చేసిన పొన్నుకర్రను చేతిలో పట్టుకోని ఒక్కొక్కసారి మంత్రగత్తెలా వుంటుంది. పొన్నుకర్ర గదైయితింది, విల్లయితింది, కత్తయితింది, పిల్లన గట్టయితింది. పొన్నుకర్రను ఎట్లగావలంటే అట్ల ఆడిస్తా బలే తమాసాగా కత చెపితింది. ఆ పొన్నుకర్రతో ఎన్నో మాయలు మంత్రాలు చేస్తింది. ఇవన్నీ ఎక్కడ నేర్చుకొనిందో ఈ గుడ్డిలంజని నాకు ఒగటే అనుమానం.

కతలు జెప్పే మా గుడ్డెవ్వది పెద్ద ఏడుపు కత!

గుడ్డెవ్వ మా పెద్ద తాత పరమట చెంగయ్య పెద్ద బార్య! మాయమ్మకు సొయాన మేనత్త. మా గొర్రెలతాత, మా చెంగయ్య తాత ఒగతల్లి బిడ్డలు. గుడ్డెవ్వ మా తాత పెద్దక్క కూతురే! మా గుడ్డెవ్వ వాళ్ళది మాయలమంద కాదు, తిరప్తి కాడవుండే ఆరేపల్లిరంగంపేట. గుడ్డెవ్వను పెండ్లి చేసుకోని అత్తగారింటికే యలబారి పూడిసినాడు మా పెద్ద తాత. ఆడ ఆయన కోరుసేద్దిం చేసోటోడు.

చిన్నప్పుడు మా గుడ్డెవ్వకు ఎడమకన్ను పోర కప్పింది. నారువాళ్ళపల్లెలో వుండే ఒగ కమ్మామె నొరంటుతో (నరికర్రతో) పోర తెగ్గోస్తానని చెప్పి, కనుగుడ్డే కోసేసింది. జొన బొటబొటా కారి కన్ను లొత్తయి పూడిసింది.

అప్పట్నుంచి అందురు 'యిజీ లచ్చిమి' అనే పేరును మరిసి పొయ్యి 'ఒసే గుడ్డిదానా!' అని పిలిసేటోళ్ళు.

మా పెద్ద తాతను పెండ్లి చేసుకోని ఆమె శానా కష్టాలు పడింది. మా తాతకు కోపం ఎక్కువ, దానికితోడు లంజల సావాసం. ఒకరోజు చెంద్రగిరికి బాడుగకు పోయి వచ్చినాడంట. ఈమె సాయంతరం నీరెండలో ఆదమరిసి నిద్దర పోతావున్నింది. మా తాతకు కోపం నెత్తికెక్కింది.

బండి విప్పి, ఎద్దల్ని కట్టేసివచ్చి మంచాన్ని తల్లకిందులు చేసినాడు. ఆ యవ్వ బిత్తరపొయ్యి పైకి లెయ్యబోయింది. అంతే చెలాకోడి తీసుకుని ఒగ పీకు పీకినాడు.

"ఓయమ్మో సస్తినే తల్లీ!" అని భీతరవు అరిసింది.

"లంజా ఆడదానివైవుండి పట్టపొగలు తెరుసుకోని సొనుకొంటావా!" అంటా 'చెరాచెరా'ని ఇంగా నాలుగు పీకులు పీకినాడు. ఎగిసెగిసి తన్నినాడు. ఇట్లా ఆమెను రోజూ కాల్చుకు తినేవాడంట. ఇట్లా పోట్లాడుకొంటానే కీసులాడుకొంటానే ఒగ కొడుకును కనింది. మా తాత మల్లా రెండో పెండ్లి చేసుకున్నాడు.

రెండో పెళ్ళి చేసుకుని గుడ్డెవ్వను పూర్తిగా మరిసిపొయినాడు. ఈమె వురిట్లోని పసికందును తీసుకోని తిరమలకొండకు చేరింది. ఆమె తమ్ముడు (మాయమ్మ నాయన) దేవుని గుడిలో వాసనాలు మోసే ఉద్దోగం చేసేటోడు.

మా గుడ్డెవ్వ తిరమల కొండమింద ఎన్నో పనులు చేసింది. కట్టెలు మోసింది. కసువు (గడ్డి) మోసింది. మా పెద్ద నాయనని ఈపుకు కట్టుకోని మిద్దె పనులకు ఇటుకలుగూడా మోసిందంట. ఆమె ఆడ కన్న అగసాట్లు పడింది.

మా పెద్ద నాయన పెద్దయిన తరవాత మల్లా ఆయన వాళ్ళ నాయన దెగ్గిరికే వచ్చేసినాడు. గుడ్డెవ్వ మాత్తరం కొండమిందనే వున్నింది. మా పెద్ద నాయన పెండ్లి చేసుకోని రంగంపేటలోనే వుండిపొయినాడు. మా గుడ్డెవ్వ కొన్నాళ్ళు కోమటోళ్ళ సత్రంలో సెత్తలు వూడిసింది. కొన్నాళ్ళు వుడుకునీళ్ళు కాచి కొండకు వచ్చే యాత్రికులకు అమ్మింది.

మా గుడ్డెవ్వను కట్టుకున్నోడు పట్టించుకోలేదు. కన్న కొడుకు పట్టించుకోలేదు. తోడబుట్టిన తమ్ముడూ పట్టించుకోలేదు. ఆమె వగిసిలో వున్నప్పుడు సంపాయించి ఇస్తే అందరూ చేతులు సాపినోళ్ళే. వయసుడిగినప్పుడు ఆమెకు ఎవురూ చెయ్యి అందించలేదు. అప్పుడు మా నాయన చెయ్యి అందించినాడు.

గుడ్డెవ్వను మా ఊరికి పిలుసుకోని వచ్చినాడు. నీలగిరి తైలం చెట్టుకింద గుడిసె కట్టిచ్చి ఇచ్చినాడు. మేనత్త కాబట్టి మాయమ్మగూడా గుడ్డెవ్వను బాగా చూసుకొనింది. ఇంత వగిసిలో కూడా ఆమె వూరికే కుచ్చోదు. ఏంచిన చెనిక్కాయలు, చెనిగి వుంటలూ చేసి గంపలో పెట్టుకోని మా ఇస్కూలు కాడ కుచ్చుంటుంది. ఇస్కూలు వదిలేసినాక పాయిబుల పల్లికాడ బస్టాండులో కుచ్చుంటుంది.. పొద్దుగూట్లో పడేసరికి దుడ్డు తిత్తిలో ఏసుకోని ఇంటికి చేరితింది.

ఇక్కడికి వచ్చి గూడా మా నాయన కష్టం వురదాగా తినకుండా ఆమె తిండి ఆమె సంపాయించుకోని తింటావుండాది. ఇది మా గుడ్డెవ్వకత!

ఎన్నెల కురస్తానే వుండాది. పాలకొండ తడస్తానే వుండాది. తైలమాకుల మింద కురిసిన ఎన్నెల సినుకు సినుకుగ్గా నామింద పడతా వుండాది. ఆ వానలో ఆ ఎన్నెల్లో తడిసి ముద్దవతా వుండాము.

నక్కు సిన్నమ్మ నానపెట్టిన అవసగింజలు తెచ్చి కుచ్చునింది. ఒక్కొక్క గింజా సితకతా, నోట్లో నక్కాకు గానిగాడిస్తా, మెల్ల కన్నేసి ఎంగట్రామన్న కల్లా ఎగమల్లుకోని చూస్తా ఎక్కిల్లు పెట్టినట్టు నగతా వుండాది.

గుడ్డెవ్వ తొక్కుదంచి వుంటలు పట్టి తెచ్చింది. తలా ఒగవుంట ఇచ్చింది. వసంతగూడా గుడ్డెవ్వ పనకాల్నే వుంట తింటావచ్చింది. ఎంగట్రామన్న ఆడడం మాని కుచ్చున్నాడు. గంపడు చెనిక్కాయలు తెచ్చి వుడ్డ పోసింది. వుడ్డముందు ఒక్కొక్క కాయ వలస్తా కుచ్చునింది.

మేము చెనిగి వుంటల్ని కొంచెం కొంచెంగా కొరుక్కోని తింటా వుండాము.

గుడ్డెవ్వ బొడ్డులో దోపుకొన్న నక్కాకు తిత్తి తీసి నక్కాసేదు, పచ్చని తమలపాకు తీసింది.

"మ్మేయ్ అంత సున్నం వుంటే పెట్టు" నక్కు సిన్నమ్మను అడిగింది.

నక్కు సిన్నమ్మ సున్నపు కాయలో నుంచి చూపుడు ఏలితో సున్నంతీసి ఆకుకు పూసింది. గుడ్డెవ్వ ఆకును మడిసి నోట్లో పెట్టుకొనింది.

"అత్తా నిన్ను ఓ మాట అడగతా ఏమీ అనుకోవుగదా!" అనింది నక్కు సిన్నమ్మ. ఏమో చెప్పని తలూపింది.

"నీకు పిలకాయలంటే పాణం. వాళ్ళకు తినేదానికి ఏమైనా ఓపిగ్గా చేసిపెడతావు. కతలు చెపతావు. వాళ్ళను ఆడిస్తావు. నవ్విస్తావు. వాళ్ళు కుశాలగా వుంటే నీకు సిర్రమింద పలక కొట్టినట్టు వుంటుంది. వాళ్ళకు ఏమైనా నొప్పి కలిగితే నీకు ఆ పొద్దు కూడు దిగదు. వాళ్ళంటే ఎందుకు నీకు అంత ఇష్టం?" అని అడిగింది.

"సందమామంటే ఎవురికి ఇష్టముండదే పిచ్చిదానా! ఆకాశంలో వుండేది ఒగ సందమామే, నా సుట్టూ సూడు ఎన్ని సందమామలుండాయో" అనింది.

ఆ మాట అన్నెప్పుడు గుడ్డెవ్వ కంట్లో సల్లగా ఎన్నెల కురిసింది.

వుంటలు తిని కత చెప్పమని అడిగినాము. నేను టెంకాయ పెళ్ళి కూతురు కత చెప్పమని అడిగినాను. నక్కబావ, పందిబావ కత జెప్పమని పీరుగోడు అడిగినాడు. సొరకాయ బుర్ర, పొట్టేలు కత జెప్పమని లచ్చుమక్క అడిగింది.

"మీకు ఈ రోజు ఒగ కొత్త కత చెపతాను యింటారా?" అడిగింది గుడ్డెవ్వ.

ఇంటామని తలలూపినాం.

గుడ్డెవ్వ కత జెప్పడం మొదలు పెట్టింది. వసంత గుడ్డెవ్వ వొడిలో కుచ్చోని కత ఇంటా వుండాది.

"అనగనగా ఆకాశమ్మకు ఇద్దరు కొడుకులంట. పెద్ద కొడుకు పేరు సూరన్న. చిన్న కొడుకు పేరు చెంద్రన్న. తండ్రిలేని ఇద్దరి బిడ్డల్ని కష్టపడి సాకి పెద్దోళ్ళను చేసింది. వాళ్ళకు సదువులు, సాములు చెప్పించింది."

ఒగరోజు కొడుకు లిద్దరు తల్లి దెగ్గిరికి వచ్చినారు.

"అమా! నువ్వు సెలవిస్తే దేశాటన పొయ్యొస్తామని" అడిగినారు.

"మీరిద్దరూ నాకు రెండు కండ్లు నాయనలారా! మీరు యలబారి దేశాటనకు పోతే నాకు దిక్కు ఎవురు?" అంటా వలవలా ఏడ్చింది.

కత ఇంటావుండే నక్కుసిన్నమ్మ కండ్లల్లో నీళ్ళు తిరిగినాయి. ముక్కు సీది కొంగుతో కన్నీళ్ళు తుడుసుకొనింది.

"మేము సదివిన సదువులకు దేశాటన పొయ్యొస్తేనే సార్ధకం. సమచ్చరంలోపు తిరిగి వస్తాం. మమ్మల్ని దీవించి పంపుతల్లి" అని తల్లి దీవెనలు కోరినారు.

"సరే మీరింతగా పట్టుబడితే నేనెందుకు కాదనల్ల! క్షేమంగా పొయ్యి లాభంతో తిరిగి రండి. వచ్చిన తరువాత మీ మేనమామ కూతుండ్లు సగటమ్మను, రెయ్యమ్మను పెండ్లాడి సక్కంగా కాపురాలు చేసుకోండి" అని చెప్పి కొడుకులను దేశాటన పంపించింది.

తూరుపువైపుకు సూరన్న పొయినాడు. పడమర వైపుకు చెంద్రన్న పొయినాడు.

సూరన్న తూరుపు రాజ్యాలన్నీ తిరిగి ఇంద్ర పస్త రాజ్యానికి వచ్చినాడు. ఆ రాజ్యానికి రాజు నానాపస్త మహారాజు. అయనకు ఏడుగురు కూతుండ్లు. ఏడుగురు దేవలోకంలో వుండే ఏడు రంగుల పూలను కోరినారు. ఆ పూలను తెచ్చి ఇచ్చిన వీరుడ్నే పెళ్ళాడతామని కూడా శపదం చేసినారు.

దేవలోకంలో వుండే ఏడు రంగుల పూలను

13వ పేజీలో..

మనసు వైద్యం

? మీరు ఆంధ్రజ్యోతిలో వ్రాస్తున్న విషయాలు చదువుతున్నాను. చాలా బాగా వ్రాసి మాలాంటి వాళ్ళకు మనశ్శాంతిని ప్రసాదిస్తున్నారు. ఇక నా సమస్య కొస్తే నేను సెక్స్ ఒక నిమిషం కన్నా ఎక్కువ చేయలేక పోతున్నాను. కారణం తెలియదు. జీవితంలో సుఖం అనేది లేకుండా పోయింది. ఈ సమస్య నుండి ఎలా బయట పడాలో నా యందు దయవుంచి వెంటనే తెలియపర్చగలరు.

– గండయ్య
నందిగామ

! మీ సమస్యను శీఘ్రస్ఖలనము అని అంటారు. దీని వల్ల మగ వాళ్ళలో తీవ్రమైన అసంతృప్తి వుంటుంది. ఈ సమస్య వల్ల చాలా టెన్షన్ వుంటుంది. స్క్వీజ్ టెక్నిక్ అనే పద్ధతిద్వారా ఈ సమస్యను పూర్తిగా తక్కువ చేసుకోవచ్చు. సెక్సాలజిస్టును కలిస్తే మీకు స్క్వీజ్ టెక్నిక్ గురించి వివరిస్తారు.

? నా వయస్సు 25 సంవత్సరాలు. ఒక సంవత్సరం నుండి నాకు చెవులు వినపడడం లేదు. మా ఇంట్లో ఇంకెవరికీ చెవుడు లేదు. ఈ సమస్య వల్ల అందరూ నన్ను చిన్న చూపు చూస్తున్నారు. బాగా హేళన చేస్తున్నారు. చెవుడు తగ్గించడానికి హిప్నోథెరపీ ఉపయోగపడుతుందా?

– పి. సరోజాలక్ష్మి
హైదరాబాద్

! అమ్మా, శరీరానికి రెండు రకాలుగా సమస్యలు వస్తాయి. మొదటిది శారీరక సమస్యలు అయితే, రెండవది మానసిక సమస్యలు. హిప్నోథెరపీ కేవలం కొన్ని రకాల మానసిక సమస్యలకు మాత్రం ఉపయోగపడుతుంది. హిప్నాటిజంద్వారా ఏ శారీరక సమస్యను కూడా తక్కువ చేయడానికి వీలు కాదు. మీరు వెంటనే ఒక ENT సర్జన్‌ను కలవడం మంచిది. హేళన చేయడం అనేది ఒక మానసిక రోగం. అటువంటి మానసిక వికలాంగులను మీరు పట్టించుకోకండి.

? నాకు హోమో సెక్సువాలిటి అలవాటు వున్నది. చిన్నప్పటి నుండీ ఇప్పటిదాకా నా స్నేహితులతో కలుస్తూ వుంటాను. ఎంత ప్రయత్నం చేసినా కూడా ఈ అలవాటు పోవడం లేదు. ఏం చేస్తే ఈ భయంకరమైన అలవాటు నుండి బయట పడగలను?

– ప్రసాద్,
నర్సరావుపేట

! ముందుగా ఈ సమస్య నుండి బయట పడాలనే కోరికను మీ మనస్సులో దృఢంగా అనుకోండి. మీకు హిప్నోథెరపీ, సైకోథెరపీ, అవర్షన్ థెరపీలు బాగా ఉపయోగపడతాయి. మీరు తప్పకుండా ఈ సమస్య నుండి బయటపడి మామూలు జీవితం కొనసాగించగలుగుతారు.

?!

? నేను ఎంత బాగా చదవాలని అనుకున్నా మా ఇంట్లో పెద్దవాళ్ళ సమస్య వలన సరిగ్గా చదవలేక పోతున్నాను. నాకు బాగా చదవాలని వుంది. కానీ వాళ్ళ గొడవ చూసి (తల్లిదండ్రుల) ఇంట్లో నుంచి పారిపోవాలని అనిపిస్తుంది. ఈ సమస్యకు పరిష్కార మార్గం చెప్పగలరు.

– కె. బాలాజీ
గుడివాడ

! చాలా మంది తల్లిదండ్రులు తమకు తెలియకుండా చేసే పెద్ద తప్పు ఇది. పిల్లలే కదా, వాళ్ళకేం తెలుసులే అనుకుంటూ శత్రువుల్లాగా పోట్లాడుకుంటారు. ఇలా చేయడం వల్ల పిల్లల మనస్తత్వం చాలా నెగిటివ్‌గా మారుతుందనే విషయం వాళ్ళకు ఆ సమయంలో తెలియదు. ఏకాగ్రత అనేది ప్రశాంత వాతావరణంలో బాగా ఎక్కువవుతుంది. ఇక మీ విషయానికొస్తే మీరు బాగా చదవాలని వుంది అని అంటున్నారు కాబట్టి మీ తల్లిదండ్రులకు సర్ది చెప్పడానికి ప్రయత్నించండి. ఒక వేళ వాళ్ళు మీ మాటను వింటే సరి లేదా మీరు గ్రూప్ స్టడీస్ చేయడం కానీ, ఏదైనా ఒక ప్రశాంత వాతావరణంలో చదవడం కానీ, లైబ్రరీలో చదవడం కానీ లేదా కాలేజీలోనే ఎక్కువ సమయాన్ని చదువుకు వినియోగించడం కానీ చేయడం వల్ల మీలో చాలా మార్పు రావడానికి అవకాశం వుంది. అంతే కానీ ఇంట్లో నుంచి పారిపోవడం వల్ల మీకు ఎటువంటి ఉపయోగం వుండదు.

? నాకు హస్త ప్రయోగం అలవాటు వుంది. దీనివల్ల నాకు చాలా వీర్యం పోయింది. నాకు ఇప్పుడు 21 సంవత్సరాలు. నాకు పెద్దలు పెళ్ళి చేస్తామంటున్నారు. దీనివల్ల లైఫ్‌లో ఏమైనా ప్రోబ్లమ్స్ వున్నాయా? మందులు వాడడం వల్ల హస్త ప్రయోగం తగ్గించవచ్చా? దయచేసి నా సమస్య తీర్చగలరు.

– వి.ఎస్.ఎన్. మూర్తి
రాజమండ్రి

! యుక్త వయస్సంటూ వచ్చాక, సాధారణంగా యువతీ యువకులు ఈ అలవాటుకు లోనవుతారు. వీర్యం పోవడం వల్ల నపుంసకత్వం రాదు. మీరు తప్పకుండా పెళ్ళి చేసుకుని చక్కగా సంసారం చేసుకోవచ్చు. ఈ విషయం గురించి అతిగా ఆలోచించడం వల్ల సమస్యలు పెరుగుతాయి. హస్త ప్రయోగం అలవాటు వల్ల లైఫ్‌లో ఏమీ ప్రాబ్లమ్స్ రావు. హస్త ప్రయోగం మానుకోవడానికి మందులంటూ లేవు. కాబట్టి మీరు ఎటువంటి భయం, అనుమానం లేకుండా చక్కగా పెద్దలు కుదిర్చిన పెళ్ళి చేసుకుని సంతోషంగా వుండండి.

– డాక్టర్ నగేష్
హిప్నాటిస్ట్

మీ ప్రశ్నలు పంపవలసిన చిరునామా:
మనసువైద్యం,
ఆదివారం ఆంధ్రజ్యోతి, రోడ్‌నెం:8
బంజారాహిల్స్, హైదరాబాద్-34.

12వ పేజీ తరువాయి
కథ

తెచ్చి ఇచ్చిన వీరుడుకు నా కూతుండ్లను, అర్ధ రాజ్యాన్ని ఇచ్చి పట్టాభిషేకం చేస్తానని రాజు దండోరా ఎయించినాడు.

రాజాతి రాజు లందరూ పూలను కోయడానికి దేవలోకానికి యలబారినారు.

"పూలను కోస్తా మిన్నాగులు కాటేసి కొంత మంది పాణాలను ఇడిసినారు. వూపిరి వుంటే వుప్పు అమ్ముకోని బతకొచ్చని కొంతమంది వుత్త చేతుల్తో తిరిగొచ్చేసినారు. రోజులు గడస్తావుండాయి. రోజూ దండోర ఏస్తానే వుండారు.

ఏడు రంగుల పూలను ఎవురూ తేలేకుండా పోతావుండారు. రాజుకు దిగులు పట్టుకునింది. రాజకుమార్తెలు మొండి పట్టు వదలడం లేదు.

ధండోర ఇన్నాడు సూరన్న! దేవలోకానికి యలబారినాడు. బాణాలతో ఆకాశానికి నిచ్చెన కట్టినాడు.

బుజ్జితొడ చరిసి "బుజ్జక్క రేపు సూడు నేను గూడ ఆకాశానికి బాణాలతో నిచ్చెన కడతాను" అన్నాడు రవిగోడు.

"కత ఇంటావుంటే నీ సొణుగుడేందిరా పుల్లకోతి నాబట్టా! గుద్ద మూసుకోనుండు" అని కసురుకొనింది.

వాడు ఇదేమీ పట్టించుకోకుండా, వాడి లోకంలో వాడు వొట్టి చేతుల్తో 'జూయ్... జూయ్'ని ఆకాశం కల్లా ఎగమల్లుకోని బాణాలు వదలతా వుండాడు.

"దేవలోకానికి పాయినాడు. మిన్నాగుల కంట్లో బాణాలను గుచ్చినాడు. ఏడు రంగుల పూలను కోసుకోని నిచ్చెన మింద సరసరా దిగొచ్చినాడు. దేవలోకానికి పోయి పూలు తెచ్చిన సంగతి రాజ్యంలో అందరికి తెలిసిపోయింది. ఈ ఇచ్చిత్రాన్ని చూసేదానికి జనం తండోపతండాలుగా వచ్చేసినారు.

ఏడురంగుల పూలను రాజు ముందు బంగారు తట్టలో పెట్టినాడు సూరన్న. జనం చప్పట్లు కొట్టినారు. పూలు చుక్కల్లా తళతళా మెరస్తా వుండాయి. సువాసన గుబాళిస్తా వుండాది".

ఎంగట్రామన్న పైకి లేసి పై గుడ్డను గాలిలో ఇసిరి 'వుయ్...వుయ్'ని వూల ఏసినాడు. ఏడు రంగుల పూలను రాజకుమార్తెలు సిగలో ముడుచుకొన్నారు. రాజు ఏడుగురు కూతుండ్లను ఇచ్చి పెండ్లిచేసి, అర్థరాజ్యాన్ని పట్టంగట్టి సూరన్నను రాజును చేసినాడు"

"ఈ కత ఇట్లుంటే, సరమట వైపుకు పోయిన చెంద్రన్న సరమట రాజ్యాలన్నీ తిరిగి, ఒగ రోజు కాకులు దూరని కారడవిగుండా గుర్రమింద వస్తా వుండాడు. ఆ అడివిలో తపస్సు చేసుకొంటా ఓ మునీశ్వరుడు వుండాడు. ఆయనకు సూడ సక్కని ఒగ కూతురుండాది. ఆ కూతుర్ని ఇచ్చి పెండ్లి చెయ్యమని ఓ బెమ్మ రాచ్చసి మునీశ్వరుడ్ని ఏడిపిస్తా వున్నింది.

ఒగరోజు మునీశ్వరుడు లేనిది చూసుకోని, మునికన్నెకను బెమ్మరాచ్చసి ఎత్తక పొయ్యి ఏడు సముద్రాలకు అవతల మర్రిచెట్టు తొర్రలో దాసిపెట్టింది. మునీశ్వరుడు దిగులుపడి కుచ్చున్నాడు. అప్పడనంగానే మన చెంద్రన్న గుర్రం మింద పోతా దప్పికేసి నీళ్ళు తాగేదానికి ఆ కుటీరానికి పొయినాడు. మునీశ్వరుడు నీళ్ళు ఇచ్చి చెంద్రన్న దప్పిక తీర్చినాడు.

మునీశ్వరుడు దిగులుతో వుండడం చూసి "ఏమి సామి దిగులుతో వుండావే!" అని అడిగినాడు చెంద్రన్న.

జరిగిన కతంతా చెంద్రన్నకు చెప్పినాడు. "నువ్వు చూడబోతే రాజకుమారుడిలా వుండావు. బెమ్మ రాచ్చసి బారి నుంచి కాపాడితే నీకు నా కూతుర్ని ఇచ్చి పెండ్లి చేస్తాను" అని చెప్పినాడు.

చెంద్రన్న గుర్రమేసుకోని ఏడు సముద్రాలు దాటి మర్రిచెట్టు కాడికిపొయినాడు. బెమ్మ రాచ్చసి 'అంగు అంగు' మంటా చెంద్రన్నమిందకు వచ్చింది"

ఒళ్ళో కుచ్చోనుండే వసంత బయపడి గుడ్డెవ్వను కరుసుకొనింది.

'నాకు బయంగా వుండాది సామి' అని పైకిలేసి పరిగెత్తా ఇంట్లోకి పొయ్యి తలుపు సాటున నిలబడి చెవులు మాత్తరం బయటపెట్టి ఇంటా వుండాడు రవిగోడు.

"చెంద్రన్న ఎగిరి రాచ్చసి మింద దూకినాడు. అది చెంద్రన్నను ఇసిరేసింది. మల్లా పైకి లేసి దుమ్ము దులుపుకుని పొయినాడు. రాచ్చసి చింత చెట్టును పెరికి చెంద్రన్న మిందకు ఇసిరింది."

చెట్టు నా నెత్తిన పడుతుందేమోనని పక్కకు వంగినాను.

"చింతచెట్టు మింద పడకుండా పక్కకు తప్పించుకొన్నాడు. మర్రి చెట్టుపెరికి రాచ్చసి మిందకు ఇసిరినాడు. అది పెద్ద గుండును ఇసిరింది. చెంద్రన్న పెద్ద కొండనే ఇసిరేసినాడు ఇట్లా హోరా హోరీగా వారం రోజులు యుద్ధం జరిగింది. చివరకు దానిమెడ ఇరిసి చంపేసినాడు.

బెమ్మ రాచ్చసి 'అలలల్లా...'ని అరస్తా నేలకొరిగింది. మునీశ్వరుడు మునికన్నెకను చెంద్రన్నకు ఇచ్చి పెండ్లి చేసినాడు."

తలుపు సాటు నుంచి వచ్చి మల్లా మా దగ్గిర కుచ్చున్నాడు రవిగోడు.

"ఇద్దరు కొడుకులు వాళ్ళ వాళ్ళ బార్యలతో తల్లిదగ్గరకు వచ్చినారు. మేనమామ కూతుండ్లను కూడా పెండ్లి చేసుకున్నారు. పగటమ్మను సూరన్న చేసుకుంటే, రెయ్యమ్మను చెంద్రన్న చేసుకున్నాడు. చెంద్రన్న పదైదు రోజులు రెయ్యమ్మతో, పదైదు రోజులు మునికన్నెకతో కాపరం చేస్తావుండాడు. అందుకే మనకు నెలలో సగం చీకటి, సగం ఎన్నెల!

ఇట్లా కొంతకాలం జరిగింది. ఒకసారి ఆకాశమ్మకు పెద్ద జబ్బు చేసింది. సముద్రాన్ని చిలికి సల్ల తీసుకోని వచ్చి తాపిస్తే బతుకుతుందని వైదుగుడు చెప్పినాడు. అన్నదమ్మలిద్దరూ వెండికొండను కవ్వంజేసి సముద్రాన్ని చిలికినారు. రెండు దుత్తల సల్ల తీసుకోని యలబారినారు.

చెంద్రన్న నేరుగా తల్లి దగ్గరకు వచ్చినాడు. సూరన్న బార్యల దగ్గరకు పొయినాడు. అక్కచెల్లెల్లు ఏడుగురికి పగటమ్మంటే పట్టదు. పగటమ్మకు పెద్ద కోడలిగా పట్టంగట్టిన అత్తన్నా వాళ్ళకు వొళ్ళుమంట. అందుకే సూరన్నకు తెలవకుండా సల్లలో కారం కలిపినారు.

చెంద్రన్న తెచ్చిన సల్ల తాగింది. కడుపు సల్లబడింది.

"నాయనా చెంద్రన్నా నా కడుపు సల్లబరిసినావు కాబట్టి నువ్వు రెయ్యమ్మతో కలిసి సల్లంగా వుంటావు. అంతేకాదు నీ చల్లని చేతులతో ఎన్నెల కురిపిస్తావు...అందరూ నిన్ను ఇష్టపడతారు" అని దీవించింది.

సూరన్న తెచ్చిన సల్ల తాగింది. కడుపు భగభగా మండి పూడిసింది.

"నా కడుపులో మంట పెడతావా నాబట్టా! నువ్వు నీ పెండ్లాలతో కలిసి ఎప్పుడూ మండిపోతా

దుత్తలో చెందమామ

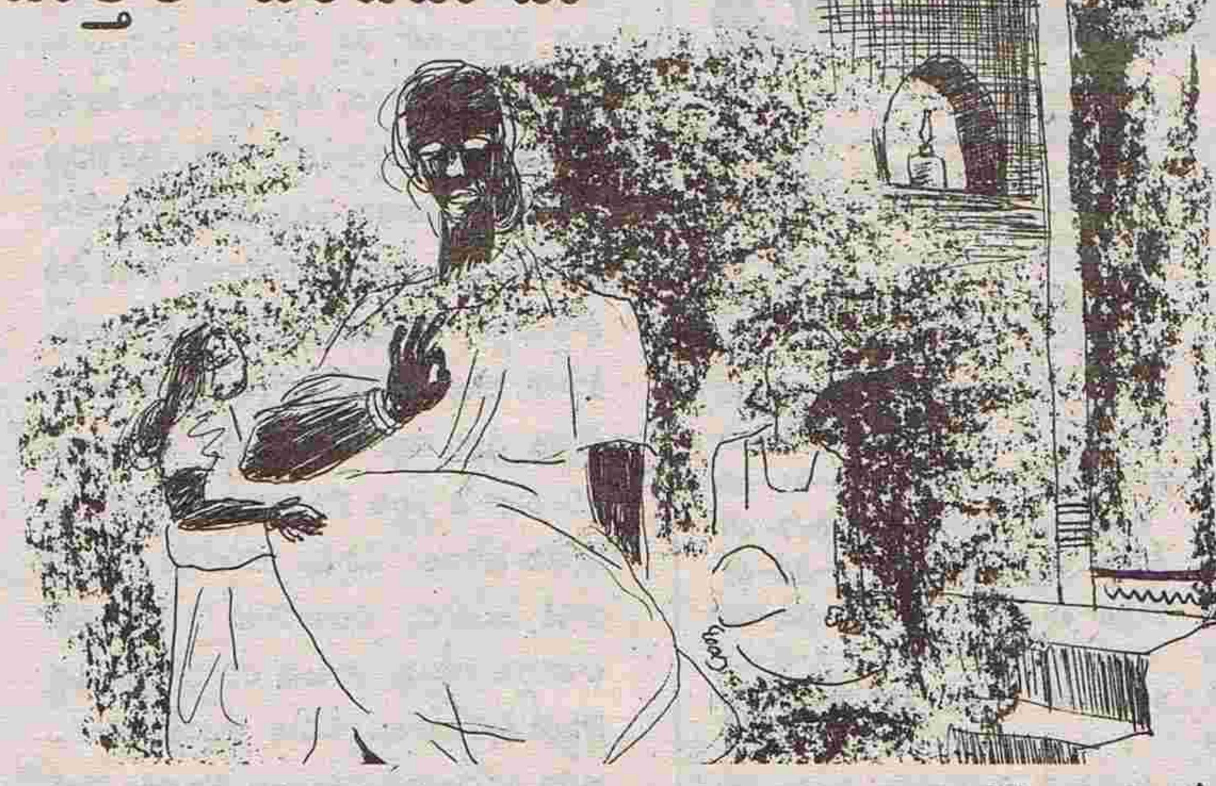

వుంటావు. నిన్ను చూసి అబ్బా పాడు ఎండని అందరూ నిన్ను తిడతారు" అని శాపిన పెట్టింది.

సూరన్న బార్యలు వచ్చి ఆకాశమ్మ కాళ్ళమింద పడినారు.

"తప్పు మాది. కారం కలిపింది మేము. నీ కొడుక్కు ఏ పాపమూ తెలవదు" అని చేసిన తప్పుకు చెంపలేసుకొన్నారు.

"తప్పు చేసింది మీరా లంజిలాల! బంగారట్లా నాబిడ్డను శాపిస్తినే, మీరు చేసిన పాపానికి అంతకు అంత శిచ్చ అనుభవిస్తారు. మీలో మీకే ఒకరంటే ఒకరికి పడకుండా పోతింది. ఏడుగురు ఏడు దావలై పోతారు. రోజూ పగటమ్మతోనే కాపరం చేస్తాడు. వాన పడిన రోజు మాత్తరమే మీరు సూరన్నతో కాపరం చేసేది" అని కోడండ్లను శాపించింది.

"ఎప్పడన్నా మీరు చూసినారా? వానపడినప్పుడు కొర్రు వద్దు (ఇంద్రధనస్సు) తుంది. ఏడు రంగులుంటాయి. రాజకుమార్తెలే ఏడు రంగులు. వాన పడినప్పుడు మాత్తరమే వాళ్ళు ఒగటవుతారు."

"అందుకే గదా! తల్లి శాపిన తప్పక తగిలిలింద నేది" సక్కుపిన్నమ్మ సాటను చెప్పింది.

"ఏమీ తప్పు చేయ్యకపోయినా మండిపొమ్మని శాపిస్తినే, నేను తల్లిని గాదు కసాయి లంజిని. ఈ బతుకు బతికేమిసుగం, ఆ బోడి బండ మిందకెక్కి దూకి సస్తాను అని బిరబిరా బోడిబండమిందకెక్కి దూకబోయింది."

ఆకాశంలో రతమేసుకోని పోతావుండిన పార్వతి పరమేశ్వరులు చూసినారు.

"రతాన్ని దింపుసామి. ఆడ ఎవురో ఆడామే దూకి సావబోవతా వుండాది" అనింది పార్వతమ్మ.

"ఈ ఆడోళ్ళతో వస్తే ఇదే తకరారు. దూకి సస్తే సావని మనకేమి. నువ్వు నోరుమూసుకోని పదా!" అని కసురుకున్నాడు.

"నువ్వు దేవుడివా? దెయ్యానివా? మీ మగోళ్ళంతా ఇంతే, అవసరమైతే మణులిస్తారు. అవసరం తీరిపోతే కాటేస్తారు. మీది నాగుపాముల జాతి కదా" అని మొగినిమింద కొట్లాడింది.

"నోరు తెరిస్తేసాలు కొట్లాడేదానికి నేసుకుచ్చుంటావు గొబ్బ నాయాలిముండా! పామును మెడలో ఏసుకోవచ్చు, బుద్ధుంటే ఆడదాని మెడలో తాళి కట్టగూడదు." అని సణుక్కుంటా రతాన్ని దింపినాడు.

దూకబోయే ఆకాశమ్మ కొంగుపట్టి ఆపింది పార్వతీదేవి. పార్వతి పరమేశ్వరులను చూసి బోరోమని ఏడ్చింది. జరిగిన కతంతా వాళ్ళకు చెప్పింది.

"నీ తప్పేమీ లేదు, నీ కొడుకు తప్పేమీ లేదు. ఇదంతా ఆ దేవుని లీల! జరిగేదంతా మనమంచికే అంటారు. నీ పెద్ద బిడ్డ జీవరాసులందరికి ఎలుగునిస్తాడు. నీ చిన్న బిడ్డ ఎన్నెల నిస్తాడు. మేమంతా కనిపించని దేవుళ్ళయితే, నీ బిడ్డలు కనిపించే దేవుళ్ళు. అని చెప్పి పార్వతి పరమేశ్వరులు రతమేసుకోని దేవలోకానికి యలబారి పాయినారు. ఆకాశమ్మ ఇంటికి పాయింది. కత కంచికి ఇంగ మనమింటికి" అని సూరి చెంద్రుల కత జెప్పింది గుడ్డెవ్వ. కతైపోగానే ఒక్కరొక్కరు పైకి లేచినారు. చింతకొమ్మ మింద నొదిగిన కొంగ మేలుకొని రెక్కల్ని రెపరెప లాడించింది. పాల ఎన్నెల తుంపర తుంపరగా పడింది. "నస్తానత్తో కానా రాత్తిరి అయినట్టుండాది. అనుమంతుమామ మడికలుపు తీయను పోవల్ల" అని అనసగింజలు గిన్నెత్తుకోని సక్కు పిన్నమ్మ యలబారిపూడిసింది.

నాళ్ళమ్మ ఎనకాల్నే రెడ్డిగోడు గూడ పాయినాడు.

పిలకాయలందరూ దుమ్ము ఇదిలించుకొని వాళ్ళ వాళ్ళ ఇంటి మొగం పట్టినారు. వసంత గుడ్డెవ్వ ఒడిలో సొముకొనేసింది. పీరుగోడు వసంతను బుజం మిందేసుకుని "రానాసదాం ఇంటికి" అన్నేడు.

"నేను రాను గుడ్డెవ్వ దగ్గిరే సొముకొంటాను" అన్నేను.

పీరుగోడు గూడా వసంతను తీసుకోని యలబారిపూడిసినాడు. గుడ్డెవ్వ నలిచిన చెనిక్కాయలను గంపలో ఎత్తి పెట్టింది. చెత్త వూడ్చి బొంత పరిసింది. సరిపొట్టుతో కుట్టిన దిండును ఏసింది.

బొంతమింద పడుకొన్నాను. గుడ్డెవ్వ దీపం ఆర్పేసి నా పక్కనే సొముకొనింది. చిరుగుల దుప్పటిని నాకు కప్పి, ఆయవ్వ కొంగుతీసి కప్పకొనింది.

చిక్కని ఎన్నెల నా కండ్లల్లో కురస్తా వుండాది. సందమామ మజ్జిగ కుండలో ఎన్నముద్దలా తేలతా, మునగతా వుండాది" నిన్ను ఎట్లయినా ఈ పొద్దు దొంగిలించేస్తాను చూడు" అన్నాను చెందమామను చూసి.

తెల్లవారు జామున తొలి కోడి కూసింది. ఉలిక్కిపడి లేసినాను. గుడ్డెవ్వ కడవ ఎత్తుకోని చేద బాయికాడికి పాయుండాది.

గిరగిరా తిరగతా రాట్నం కిలకిలా - నగతా వుండాది. గుడ్డెవ్వ ఎప్పుడూ ఇంతే ఆమె లేసి కోడిపుంజును లేపితింది. తరువాత కోడిపుంజు పల్లెను లేపితింది. ఆకాశంలో సందమామ లేదు. అప్పడే తీసి వుట్టిమింద దుత్తలో దాసిపెట్టినట్టుండాది. మెల్లిగా అడుగులో అడుగేసుకొంటా వుట్టి దెగ్గిరికిపాయినాను. వుట్టి నాకు అందే అంత ఎత్తులో లేదు. చెనిక్కాయల మూట మిందకు ఎక్కినాను.

గుడ్డెవ్వ వస్తావుండాదేమోనని వాకిలికల్లా తొంగి చూసి దుత్తను అందుకున్నాను. జాగర్తగా దిగొచ్చి దుత్తను కిందపెట్టి, మోకాళ్ళమింద కుచ్చున్నాను. దుత్త మిందవుండే మూత తీసినాను.

ఒక్కసారిగా మెరిసినట్టు ఎలుగు మొహం మింద పడింది. కొంచేపు కండ్లు బూసుర్లు కమ్మినాయి. దుత్తనిండా కోటి దీపాల కాంతి. సందమామ ధగధగా మెరిసిపోతా వుండాది.

దుత్తలో, చేతులుపెట్టి తీసుకొందామనుకొంటే చేపపిల్లలా జారిపోతా వుండాది. జల్లెడ పట్టి చేతుల్లోకి తీసుకున్నాను. చేతుల్లో ఎన్నెల ముద్ద మంచుగడ్డంత సల్లంగా వుండాది. ముద్దుపెట్టుకున్నాను. పెదాలకు సల్లంగా తగిలింది. ఒళ్ళంతా జల్లుమని పులకరింత. గుడ్డెవ్వ వచ్చినట్టు అలికిడైంది.

గబగబా పైకిలేసి చెందమామను దిండుకింద దాసిపెట్టినాను. ఏమి తెలియని నంగనాచిలా దుప్పటి కప్పకోని పడుకొన్నాను. ■

వచ్చేవారం కథ
రెక్కలున్న పిల్ల
– ఎస్. జయ